

SWEDISH A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
SUÉDOIS A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
SUECO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Thursday 13 May 2010 (afternoon)
Jeudi 13 mai 2010 (après-midi)
Jueves 13 de mayo de 2010 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Skriv en kommentar till *en* av de följande texterna:

1.

Där gick hennes människor i parken. Deras ungdom blev en trädgårdsepisod. Så länge de höll sig på hennes broderi, vakade hon över dem och såg till att allt blev tillräckligt besvärligt och att allt ställdes till rätta till slut. Hon var lycklig då. När de försvann ur hennes synhåll, bekymrade hon sig inte längre för dem. Då var deras ungdom över, och då slutade hennes bok,
5 just där det ”riktiga” tog vid.

Felix visste att när han än knackade på hennes dörr skulle hon vara hemma. Hon skulle sitta där och vänta på sina gäster. Han skulle själv bli mottagen som gäst och bjudas att stanna där länge. Det kom sedan bara an på honom själv, när han ville ge sig iväg. Hon var en del av en längre historia än den här. Bara för henne blåste inte vinden. Samma berättelse upprepade sig för
10 henne om och om igen.

Det var nära kvällen. På bordet i salongen stod påfågelsdahlia i sin kruka. Den stod rak. Tant Ghobé satt alldeles stilla vid fönstret. Hon var en fin dam i Saltsjöbaden, och där utanför låg hennes värld, förvrängd och vacker, som hon såg den. Felix kände vördnad för henne.

I Saltsjöbadens hus lutar gamla damer sig mot fönsterbräden. Det är sent, redan skymning i deras rum, och i deras ögon höst. De ser ut som i en spegel; nu när ljuset ännu irrar gyllene omkring, blir spegeln skön och sann. Naturen visar inte deras nederlags små rynkor. Var kväll dyker de upp vid sina fönster – som för att förekomma avsked eller förutse farväl. Trötta, ändå rastlösa inför dansen: askungen som hör midnattsslaget och vagnen dragen av möss otåligt vänta utanför porten.
15

Var afton samma sak: de sitter vid sina fönster, lever där och dör, medan världen vänder som ett hjul, de hör den knarra som en grind. Det är frågan om de lever eller dör. Det är frågan om de stannar eller går. På en fris av sten är fåglar i flykt: säg att de flyger när de vilar, tills stillheten tycks alltför snabb och brådskan alltför stilla. De lutar sig mot fönsterbrädet och tittar ut, sommaromgivna av löv och vildvinsblad, skönhet i skugga, rörelse i trötthet, och fönstren
25 gränsen för deras liv som är blödande hjärta och dahlia och ros.

Ur: Per Wästberg, *Halva kungariket* (1969)

2.

Tung av jord

Bed, mitt bröst,
tryckt mot marken.
Gräs finns och blommor där.
Mina händer finner där jord.
5 Vad gör det,
att handflatan blir sträv av varm jord?

Ingen ser mig,
men fåren finner mig,
och jag står opp
10 och går till staden.

Det är nu vid elfte timmen på dagen.

Jag har jord på händerna,
och jag vågar inte tvätta av mig jorden.
Jag är rädd,
15 att jag flyger till väders då
utan jord på händerna.
Välsignad – tung av jord –
vill jag vara.
Förbannad – tom som luft –
20 var jag,
innan jag lät min kropp falla till marken
och fick kraft att åter resa mig
och gå sakta in till staden,
vår stad.

25 Jag är född på jorden.
Två gånger var jag nära jorden
men rycktes in mot jorden åter.

Mark, gunga ej bort under mig.
Stad, ta emot mig.
30 Himmel, skydda mitt liv på marken.

Ur: Anna Rystedt, *Presensbarn* (1964)